Ч. 51 Второк 5 (18) марта 1902. Рік XII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

(Парляментарні справи. — Шпіоньство в российскій армії. — Дещо про ґен. Делярея.)

Часописи довідують ся, що ще перед лат. Великодними сьвятами відбуде ся спільна рада міністрів для уложеня спільного буджету.— В суботу по полудни відбула ся конференция австрийских міністрів під проводом президента кабінету дра Кербера. Комісия язикова і парляментарна комісия клюбу ческого полагодили вже шлезкий проєкт язикового закона, уложений пос. Грубим і переслали єго виконуючому комітетови в Празі, котрий має остаточно порішити справу. — В мешканю всенімецкого посла дра Барайтера відбула ся нарада всіх всенімецких послів ческого сойму, на котрій ухвалено заснувати „всенімецкий клюб соймовий“. Посли Вольф і Чан будуть в соймі належати до „диких“. — Ві второк відбуде ся друге читанє буджетової провізориї. Надіють ся, що перед сьвятами полагодить палата розділи „школи висші“ і „школи середні“. В часі нарад над „школами середними“ буде певне вести ся обширна дискусия над справою словіньскої ґімназиї в Целю і над резолюцією буджетової комісиї в тій справі прийде до поіменного голосованя.

Ціла Варшава зворушена справою полковника Ґріма, помічника шефа штабу варшавского округа, ґенерала Пузиревского. Ґрім занимав ся шпіґуньством в користь Німеччини, і уживав до того ріжних аґентів, а між ними женщин, так жидівок, як і Німкинь. Знав він богато, тож і достарчив Німеччині много важних відомостий, а именно що до розміщеня і мобілізациї росийских війск в Королівстві польскім. Жандармерия дабно звертала увагу на єго занадто гойний спосіб житя, слідила за ним довго, аж наконець попала на слід єго вини, і полковника арештовано 11 с. м. Та ціла справа покрита великою тайною, а всі відомости о переведенім процесі, о запавшім вироку, ба навіть о розстріляню полковника у варшавскій цитадели опирають ся лише на здогадах.

Побіч Людвика Боти і Християна Девета є ґенерал Делярей, що побідив в послідній битві ґен. Метуена, найвизначнійшим командантом Бурів. На північнім всході від Преториї, де довгий час держав ся під захороною гір і скал в невинищених ще воюючими сторонами околицях, здобув собі вже імя доброго начальника. Серед трансвальских начальників уходить Делярей за найенерґічнійшого, і до лише Бурам грозила небезпечність, туди єго висилано. Він то перший в тій воєнній кампаниї був тим, що знищив анґлійский панцирний поїзд і плінив 30 вояків разом з капітаном. Рідко котрий з ґенералів реґулярної армії уміє так оволодіти духом своїх підкомандних, як Делярей, і то завдяки так своїй рішучости, як і бистрій обсерваційній вдачі. Під Тверівіром єго вже були обступили Анґлійці, та поки змогли стиснути тісним перстенем, він вимкнув ся і був вже по за ним. І всі єго партизантскі маневри так швидко виконують ся, як і всі єго прикази суть короткі, одвітні єго крудкій натурі. Та мимо тої вродженої норивчости, котра нераз могла би й уразити, не має він серед родимців ворогів, бо всі поважають єго честний характер і горячу любов вітчини.

Єго суперник, то герой з послідної битви льорд Метуен, той сам, котрий деінде вславив ся і заслужив ся своїй вітчині, та тут вже від початку кампаниї дізнав неповодженя. В першій фазі війни, як доводив ще Булер, мав він відперти Бурів з під Кімберлею. По кількох неудачних потичках, на чолі 10-тисячного корпусу, добув ся він до Маґерсфонтену, місцевости о кільканайцять кільометрів від Кімберлею. Напротив него стояв ґен. Кронє з 5900 люда. В ночи 10. грудня 1900 р. дав Метуен шотляндскій бриґаді приказ ударити на шанці Бурів. Коли зближили ся до неприятеля на далекість вистрілу, Бури нагло осьвітили їх електричними рефлекторами, і до години вистріляли Анґлійців до ноги. Упало тогди 1.600 рядових, стокільканайцять офіцирів і командант бриґади, ґенерал Вантон. Від того часу не міг Метуен рушити ся з табору, та Робертс а опісля Кіченер, прийшовши зі сьвіжою підмогою 50.000 люда, увільнили єго з тої невигідної позициї. Метуен оперував головно в західній части оранької републики, не стикаючи ся з більшими силами неприятеля. Аж при стрічи з Делярεєм так єму не поцастило ся, що ранений, полонений, стратив славу давнійше набуту вправного команданта, а цілу Анґлію набавив тілько смутку.

День Сьвятого Николая.

(З французского — Теріета.)

(Конець).

Згадка дитинних літ стала тепер ясно перед Губертом. Єму уявилась мила і весела комната родинного дому. Він почув веселу музику, з котрою капеля скрипкова обходила улиці, склекуючи дівчата на щорічний баль. Як раз сеї ночи приносив сьв. Николай подарунки чемним дітям, і він пригадує собі, як то він другого дня рано зривав ся з ліжка, і біг по свої черевики, що був поставив вечером у комині Сьв. Николай приїхав був у ночи на ослі, і крізь комин накидав там єму богато красних річей.

Тимчасом бабуся гуторила весело:

— Нині будемо їсти вечерю, як то в наших сторонах. В тутешнім огороді єсть подостатком капусти і бульби, то й можна зробити знамениту зупу. Купила я і льотаринґскої ковбаси, а коли ви входили, я забирала ся до грибка.

— Ах грибок! — скрикнув Боанвіль. — Буде вже зі двайцяти літ, як я навіть не чув о тій знаменитій леґуміні. То, здаєть ся, робить ся з молока, яєць і муки. — Панночка розсьміялась, а він сказав жартобливо: В Парижи я ніколи єго не їв!

Губерт пригадав собі послідню вечерю при родиннім кружку, усьміхав ся, і здавалось єму, що молодшає.

Тимчасом панна Кльоця відійшла на бік, і шептала з бабкою о якійсь важній річи.

— Ні, бабцю, — казала дівчина, — оно не випадає....

— А то чому? — відказала стара і приблизила ся до гостя: Правда, що ви радо зїсте разом з нами таріль нашої зупи і кусок грибка? Буде таке саме, як би в Клермонті.... Побачите....

— Але-ж бабцю! — сказала Кльоця, — як можна просити й задержувати пана на такі страви? На них певно чекають в дома.

— Ні, ніхто на мене не чекає, — відповів Боанвіль, згадуючи реставрацию, де звичайно сам їв обіди. — Ні, мені нічо не перебиває; але.... Надумавшись трохи, доповів: Добре! Коли пані такі ласкаві і гостинні, зістанусь з приятностию.

— А видиш! — сказала старушка з тріюмфом, глянувши на Кльоцю. — Накрий же скоренько обрусом стіл і забавляй пана директора, поки я приготовлю грибок.

Кльоця, жива і ємка, як вивірка, розтворила велику шафу, виняла обрус і серветки, з червоними мережками по краях, — і стіл в одній хвили був накритий. По тім запалила сьвічку і пійшла до пивниці по вино. Тимчасом бабуся, сидячи з кошиком каштанів на колінах, поволи надрізувала їх і укладала на марморовім верху печи.

— Правда, що дівчина звинна і до всего зручна? — спитала бабуся у пана директора.— Она ціла моя потіха.... Але то молоде й не знає що то значить туга за давниною, то й соромила ся просити вас. Я-ж уже міркую, що ви мило згадаєте молоді літа.

Кльоця вернула на гору, зарумянившись троха. Стара внесла з кухні вазу з зупою. Запах зупи розійшов ся по цілій комнаті. Всі засіли до стола.

Губертови, коли між добродушною старушкою і хорошою, румяною молодою дівчиною засів при столі, котрого обрус нагадував пахощі фіялків, здавало ся, що він снить і думає, хоч зупу заїдав незвичайно смачно. Поволи веселійшав, починав більше говорити, бавив ся дотепами Кльоці та й разом з нею сьміяв ся з провінциональної вдачі бабусі. Кульмінацийною точкою вечері було внесенє золотисто-румяного грибка, посипаного грубо цукром і пахучого цьвітом помаранчевим. Знайшла ся також фляшчина лікеру з правдивої льотаринґскої фабрики. Лікер розігрів і развеселив усіх. Хоч вечеря вже скінчилась, бабуся не перестала говорити, а все на темат любих сторін родинних. Але пильнуючи догараючого вугля, она якось задрімала. Кльоця виручила єї в розмові. Тілько-ж темат розмови не змінив ся. Гість і молода віцегосподиня знали ся так

Новинки.

Львів дня 17-го марта 1902.

— **Іменованя і перенесеня.** П. Намістник, яко президент Дирекциї лїсів і дібр державних іменував ц. к. лїсничими в службі державній: З. Городиньского для Зеленої, Т. Грабовеньского для Суходолу. В. Мася для Станиславиць, Т. Хмелевского для Зеленої, О. Кленка для Станиславиць, М. Рога для Лопянки; — дальше перенїс ц. к. лїсничих: Поссого до Болехова, Повотного до Рахіня, Броньовского до Непоромиць, Мальоту до Ґроблї, Пакошевского до Татарова, Людкевича до Вістової, Арламовского до Надвірної.

— **Іспити зрілости** в середних школах. Сего року начнуть ся письменні іспити зрілости 12-го мая у всїх ґімназиях, а устні в академічній рускій ґімназиї у Львові 28 мая, а в II. рускій ґімназиї в Перемишли 9 червня.

— **З львівскої аепархії.** О. Іван Билинкевич із Звенигорода одержав канон. інституцию на парохію Грибовичі вел. — Завідательства одержали: оо. Ник. Пясецкий з Грибович в Чижикові, Володим. Левицкий з Чижикова в Звенигородї, Петро Кордуба з Рожнїтова там-же. Іван Королюк з Городка в Городиславичах. — О. Ник. Пясецкий візваний до канон. інституциї на парохію Чижиків.

— **Реколєкциї духовні для народних учителїв** відбудуть ся під протекторатом Впреосьвящ. Митрополита в духовній семинариї у Львові в днях 24, 25, 26, 27 і 28 с. м, Перша наука буде дня 24 с. м. о год. $7^1/_2$ вечером. Ті народні учителї, котрі схотїли би взяти участь в згаданих реколекциях, найдуть поміщене і удержане в духовній семинариї і зволять повідомити о тім наперед ректорат. (Адреса: Ректорат духовної семинариї у Львові ул. Коперника ч. 36). Кошта удержаня за цїлий час реколекцийний для менше засібних учителїв покрие фонд реколекцийний.

— **З Буська.** Виділ філїї руского товариства педаґоґічного в Буську запрошуе на конференцию, що відбуде ся дня 1 цьвітня с. р. о 3-ій год. по полудни в Буську в комнатї читальнї „Просьвіти". Порядок такий: 1) Взірцева лекция практична з дїтьми III-ого степеня 1—2 кл. шкіл на підставі уст. 89 п. з. „Роман Мстиславич" — або з дїтьми IV-ого степеня на підставі уст. п. з. „Петро Конашевич Сагайдачний". Прелеґент (наколи хто з пп. тт. не зголосить ся добровільно) буде вильосований на місци. 2) Практична лекция з дїтьми IV-ого степеня на тему: „Найважнїйші способи ублагородненя дерев овочевих". Прелеґент п. І. Коссар. 3. Відчитане протоколу з послїдної конференциї і дискусия над повисшими лекциями. 4) Відчит вільної теми п. Осип Лада. 5) (Пожаданий є відчит і иньшого прелеґента, котрий може зголоситити ся на місци). 6) Внесеня членів.

— **Глядає ся спадкоємцїв....** Дня 18 серпня 1901 р. помер у віденьскім міскім пристановищи бувший діюрнїст, замешкалий у Відни при улици Караяна ч. 13, Сильвестер Берциньский (певно Біржиньский?). Був він сином Павла Берциньского, пароха в Гійску і Мариї з Лянкевичів і уродив ся 10-го грудня 1826 р. в Гійску в Галичинї під ч. дому 67, а приналежний був до Доброгостова в Галичинї. Хресними родичами его були Софрон Заячківский, капелян в Фалькенберґу і Анна Сембратовичева, жена Йосифа, пароха з Барича. Покійний був ґімназияльним професором, а опісля діюрнїстом при найвисшім трибуналї у Відни. Полишив він деяке майно. Кревних і спадкоємцїв просить ся подати свої адреси кураторови спадкової маси ц. к. нотареви дрови Филипови Бемови (Philipp Ritter von Böhm) у Відни, IX. Nussdorferstrasse 20, та вивести степень свого спорідненя з покійним і прислати на се докази чи то потрібні документи.

— **Також поєдинчовичі.** Як доносять з Бережан, мав там відбути ся сими днями поєдинок межи.... двома учениками 2 кл. ґімназияльної. Оба залюбили ся в тій самій панночцї і визвали себе на пістолети. Стріляли з віддаленя 10 кроків оружем, набитим порохом і острими камінцями. Наслїдок був фатальний Один з учеників ранений смертельно, має ушкоджену грудну клїтку, другий потерпів трохи легку рану.

— **З тов. „Просьвіти".** Засїдань головного виділу відбуло ся в місяци лютім 4, на котрих полагоджено між иншими слїдуючі справи: Принято до відомости, що сьпіванник — „Наша дума" — україньско-рускі народні піснї п. Філярета Колесси вже вийшов з друку і буде коштувати 2 кор. 50 сот. 2) Друк книжочки „Збір декламаций" вже укінчено і розсилає ся членам яко книжочку за март і цьвітень с. р. 3) Принято до відомости, що філїя в Комарні устроїла загальні збори і віче економічне а філїя в Рогатинї загальні збори дня 27 лютого с. р. та рішено яко відпоручника вислати п. Короля. 4) До філїї в Камінцї струмиловій, що уряджувала вечер вокально-декламацийний в честь Т. Шевченка вислано п. Горбая з скіоптіконом. 5) Принято до відомости, що Виділ краєвий уділив пожичок читальням: в Книгиничах в сумі 600 кор.; в Вовчинци 500 кор.; в Вишатичах 1.000 кор.; в Журові 900 кор. 6) Принято до відомости справоздане Читальнї „Просьвіти" в Немирові і рішено вислати признане тій читальни на руки голови о. Киприяна. 7) Стипендиєю ім. Тараса Шевченка в квоті: 200 кор. надїлено п. Модеста Сосенка, маляря, пробуваючого на студиях в Монахові. Стипендиєю ім. Франца Фронца в квоті: 180 кор. надїлено Юлїяна Ленция уч. IV. кл. рускої ґімназиї в Перемишли. Стипендийну запомогу ім. Євзевія Грушкевича в квоті 200 кор. удїлено Ден. Грушкевичеви II. кл. ґімн. в Самборі. 8) До біблїотеки тов. Руска хата в Станиславові подаровано 20 книжочок. 9) Принято до відомости, що фонд ім Череватенка зріс до повної суми 1.000 рублїв і рішено розписати конкурс на працї. Принято 116 нових членів.

— **Чоловік і жінка — а тютюн і люлька.** В горішно-австрийскім містї промисловім жиє лиш якимсь чудом ще й доси майстер столярский Антін Денк, котрий після знаної нашої піснї, заслужив собі вповні на назву „необачного", бо маючи тютюн та люльку, взяв собі ще й жінку Йосифину. Денк любив пристрастно курити, а его жінка нетерпіла диму з тютюну і порадилась з своїм сином Людвиком, яким би способом відучити старого курити. Думали, думали, та й видумали. Якось недавно тому приходить Денк до дому і передовсім бере люльку та хоче закурити. Єму, що правда, дивно стало, що люлька повна тютюну і лиш зверха трохи попелу; але сам собі не може пригадати, чи то він не вкурив, чи на ново наложив і люлька згасла. Отже закурив на ново, пакнув раз, два аж ось роздав ся страшенний гук, люльку розсадило а єму самому обсмалило вуси і брови тай попекло лице. Очевидно хтось наклав був пороху до люльки. То син вистарав ся для матери пороху стрільного а та знов всипала до люльки а зверха приложила трошки тютюном і попелом, щоби чоловік не пізнав, що там порох. По тім вибуху бідний майстриско хорував через 8 днів, та ще й тепер очи его болять від тої експльозиї. Жандармерия довідалась о тім, як хотїла жінка з сином відучити мужа, взглядно батька курити і арештувала їх обоє та відставила до суду де жінку засуджено на 3 днї, а сина на 24 годин арешту.

— **До чого може служити язик служницї?** У нас каже приповідка: Богачеви й дїдько дитину колише, а анґлійскій дамі, видко, може и язик служницї служити до змочуваня марок почтових. Француска ґазета „Figaro" розповідає таку забавну, але й немало характеристичну історию яка стала ся в однім з почтових урядів в Парижи. До уряду прийшла дуже красна і елеґантно убрана молода Анґлїйка а за нею і єї служниця. Панна купила кілька марок почтових, вийняла з торбинки пачку листів, відорвала одну марку від прочих і обертаючись до служницї відозвала ся:

мало, що могли говорити лиш о таких річах. По хвили стало в комнатї за горячо і Кльоцfolgende відчинила вікно. В комнату наплив сьвіжий воздух, заправлений запахом огорода, і дало ся чути журчанє води, що спадала з водотриску до камінного кадовба. Нараз роздяг ся гомін дзвона з поблизького монастиря, накликуючи вірних до молитви.... Губерта Боанвіля поволи обняла галюцинация. Льотаринґский лікер і ясні очи дївчини та єї милий голос спровадили єму вид лїсних картин, окружаючих місточка родинних сторін, і єму здавалось, що він вернув ся яких двацять лїт назад. Єму здавало ся, що знаходить ся в родинній осели. Той шум вітру між поблизькими деревами, то миле журчанє жерельної води — чи се не відголос річки Ери та й борів окружаючих Арґон? А той монастирский дзвін — чи то не дзвін парохіяльної церкви в місточку, що звіщає побожним християнам завтрішне сьвято сьв. Николая?... Молодість его, погребана від двацяти лїт під стосами шпарґалів, віджила тепер в повнім сьвітлї, а перед ним сині очи Кльоцї глядїли таким ясним блеском, мов блеск весни в цьвітах. І похололе его серце розгрілось та й почало бити ся в грудех инакше, як від кільканацяти лїт....

Бабуся пробудилась і попросила о прощенє, що так забула ся.

Губерт Боанвіль підняв ся з крісла, — час уже було попращати гостинний сей дім. Подякував сердечно наперед розумній господини і прирік навідуватись єї частїйше, потім подав руку Кльоцї. Они поглянули на себе. Пан заступник директора мав такий блеск в очах, що дївчина скоро спустила очи.

Кльоця мусїла відвести гостя на долину, щоб отворити двері а опісля замкнути за ним. Тут він ще раз подав руку дївчинї, але не здобув ся нї на яке поздоровленє, нї на яку-небудь подяку А однак серце у него було переповнене неописаним чувством і коли знов був сам один на безлюдній улици де ля Санте, здавалось єму, що чує граючу десь на небесах скрипку, оповіщаючу празник сьв. Николая....

III.

Другого дня пійшов Губерт Боанвіль знов до уряду. Читав, писав, стверджував, мучив ся і відпочивав, а потім у вільних хвилях не знав, що з собою зробити, та й знов працював. Однак часто приходив єму на гадку той вечер перед сьв. Николаєм, і то найчастїйше серед працї. Нераз думаючи над якоюсь важною справою спостерігав очи Кльоцї споглядаючі на него з кута канцеляриї. Потому з'ява ся лїтала поперед него по всїх урядових шпарґалах, немов легкий синий металик, а вечером, коли пан директор вертав до свого сумного кавалерского мешканя, ті очи супроводили его дорогою і в дома здавалось наче споглядали на него, коли поправляв на коминку огонь, що не хотїв горіти.

На тлї точного, одностайного і працьовитого его житя, где близші відносини женщин так мали мало місця, сей вечер при улици де ля Санте відбивав мов би сонїшна оаза посеред мрачного, пустого степу. Деколи дивив ся сумовито до зеркала на свою бороду, котра вже починала сивіти; думав о молодих лїтах, що проминули без любови, о дозрілім віці, що прийшов не приносячи нїчого на старість, і завдавав собі питаня: „Не вже-ж проминув для мене час любови?" Тогди находила на него велика туга за минувшою утраченою молодостию. Аж раз в хмарний день під конець грудня, возьний знов отворив двері до его кабінету і сказав як бувало: „Вдова Блюет бажає видїти ся з паном директором". Губерт Боанвіль скоренько зірвав ся приняти гостя. Попросив старушку, щоби сїла, а потім, почервонївши, поспитав: як поводить ся єї внучці?

— Дякую красненько, — відповіла стара, — мала, славити Господа, здорова і щастє досить нам сприяє. Дістала лїпше місце при телєґрафі на провінциї, але не хоче виїхати з Парижа, не попращавшись з вами. Нїхто не був для нас так добрий як ви. Памятаю добре, як ви відвідали нас і їли разом з нами вечерю.

Губертови сперло віддих у грудях.

— Отже паньство виїзджаєте з Парижа? — сказав.

— Так, виїзджаємо... Розуміє ся, і я їду з Кльоцею... Як же менї й жити без неї і саму єї лишити?... Ах! лиш то мене журить, що маю вже лїт вісімдесять і два.

— А скоро виїзджаєте?

Вистав язик! — Служниця так зробила; молода панна змочила марку на язиці служниці, і приложила єї до листу. Зараз по тім взяла знов одну марку, і так само обертаючись до служниці, сказала: Вистав язик! Дівчина знов виставила, і так повторило ся то шість разів, аж Анґлійка налїпила марки на всї листи.

ТЕЛЕҐРАМИ.

Відень 17 марта. Социялїсти устроїли вчера обхід мартових роковин віденьскої революциї. Спокою нігде не нарушено.

Будапешт 17 марта. З причини мартових роковин революциї зібрало ся вчера перед памятником Петефіого більше число робітників. Прийшло до бійки з полїциєю. По тригодинних демонстрациях удало ся відділови кінної полїциї розігнати товпу. Арештовано звиш 50 осіб.

Мадрид 17 марта. Королева-реґентка приймала вчера на авдиенциї офіцирів австрийскої маринарки.

Константинополь 17 марта. Арештовано значне число офіцирів підозрілих о заговор на житє султана. Головним виновником заговору має бути Фуад паша.

Кіль 17 марта. Цїсар Вільгельм II прибув сюди з сином Адальбертом на повитанє повертаючого з Америки брата кн. Генрика пруского.

Льондон 17 марта. Часописи доносять, що льорд Вольселей удає ся до полудневої Африки, аби провірити положенє на поли війни і здати відтак справу королеви.

Надіслане.

— **Женьский інститут** руского тов. педаґоґічного у Львові при ул. Сави ч. 3 може приймити ще кілька панночок.

КОБЗАР. Вибір творів Тараса Шевченка для ужитку молодїжи. Цїна 1 зр. 20 кр. Під таким заголовком видало руске Товариство педаґоґічне книжку, котрої брак вже від давна відчував ся, а котрою можуть користувати ся не лиш молодїж шкільна, але всї, котрі хотять познакомити ся з житєм і творами нашого найпершого поета. Крім обширної житеписи і погляду на лїтературну діяльність Т. Шевченка, котрий то вступ займає 78 сторін, додані ще до поодиноких поезий многі поясненя в нотках, котрі богато причиняють ся до зрозуміня поезий, їх краси і духа. Книжку сю можна дістати в рускім Товаристві педаґоґічнім у Львові, ул. Чарнецкого, ч. 26.

— „**Краєвий Союз кредитовий**" видав для руских товариств кредитових потрібні друки і продає їх по отсих цїнах:

1. Книга довжників	аркуш	по 10	сот.
2. Замкненя місячні	2 аркуші	„ 5	„
3. Інвентар довжників	аркуш	„ 5	„
4. „ вкладників	„	„ 5	„
5. „ удїлів	„	„ 5	„
6. Книга головна	„	„ 10	„
7. „ лїквідацийна	„	„ 10	„
8. „ вкладок щадничих	„	„ 10	„
9. „ удїлів членьских	„	„ 10	„
10. Реєстр членів	„	„ 10	„

Купувати і замовляти належить в „Краєвім Союзі кредитовім" у Львові, Ринок ч. 10 І. поверх.

ВАЖНЕ

для шкіл народних!

Образи сьвяті рисовані на міди (штихи)

	вел. образа	
Мадонна Сикстиньска Рафаіла	58× 75	3 зр.
Мадонна Мурілля	58× 75	3 „
Благовіщенє Пр. Д. Мариї	58× 75	3 „
Христос при кирниці	70×100	3 „
Різдво Христове (Рафаіла)	70×100	3 „

Замовленя принимає:

Адмінїстрация „Народної Часописи".

15 кр. — кожда серия 10 штук. Збірка історичних портретів в виді листової марки, величина 60×27 міліметрів, ритованих на стали одинокий підручник для молодежи. Для замовлень з провінциї треба дочислити порто з рекомендованєм 15 кр. Адмінїстрация „Народної Часописи".

— В перших днях січня. Отже Кльоця просила мене, щоби я вас попращала і від неї. Она все про вас згадує, як би про якого сьвятого....

По відходї бабусї, Губерт сидів довго, оперши ся лїктем о бюрко, з головою в долонях. Сеї ночи й соп не брав ся єго, а другого дня не міг висидїти в урядї. О третій годинї пополудни обтер капелюх з пороху, вийшов з міністерства і всїв до переїзджаючої в тій хвили коляски.

В пів години опісля, дрожачи, ступав через город під нр. 12 при улици де ля Санте і задержав ся аж при дверях вдови Блюет.

На стрічу єму вийшла Кльоця і отворила двері. Побачивши єго, задрожала, потім облив єї румянець, але рівночасно блеск веселий, як усьміх, майнув в синих єї очах.

— Бабуся вийшла, — сказала она, — але скоро поверне. Дуже би їй було приємно видїти ся з вами.

— Приходжу до вас, панно Кльоцю, — сказав директор, а голос задавив ся єму в горлї. — Хотїв би я вас запитати...

— О що? — перебила змішана дївчина.

— Чи не жаль вам опускати Париж?

— А вжеж!... На саму гадку серце болить... Але щож дїяти? Така посада для нас щастє... запевнює глубоку старість моїй бабуси.

— А коли-б я винайшов спосіб, котрий би вам дав можність зістати в Парижи, а заразом запевнив би спокій і добробит пани Блюєт?

— Ах пане! — закликала Кльоця з виразом вдячности. — Прошу, скажіть! — додала, — знаю, що від вас вийде вже щось доброго.

— Зістань ся, панї — сказав — зістань і будь моєю!

Голос єму затамував ся, а она не зрозуміла.

— Що прошу? — сказала наївно.

— Будьте моєю на віки, моєю улюбленою, моєю жінкою!

Панна Кльоця зарумянилась, очи єї блиснули і спустились, мов би перелякані. Серце єї билось так сильно, аж розсаджувало грудь. Він же бідний не сьмів споглянути на неї, але вкінци дрожачим голосом спитав:

— Може я вже для вас за старий?... мабуть за старий, щоб збудити любов...

— Ох нї! — відрекла дївчина скоренько, але умовкла засоромлена. За те він тепер говорив, цїлував єї руки.

— Не за старий! — скликнув, — я почув се з твоїх рожевих усточок...

— Мати небесна! — крикнула бабуся, — коли незабаром увійшла до покою і взріла Губерта, як він одною рукою обняв Кльоцю за стан і пригорнув єї до себе, а в другій держав обі єї руки і цїлував.

— Бабусю! — вповів він весело, — сьв. Николай вкинув менї комином щастє 6 грудня, а тепер прийшов я забрати собі єго на віки.

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1 мая 1901 після середно-европ. год.

Зі Львова

посп. відходить	особ	
		День
	6·25	До Станиславова, Підвисокого. Потутор
	6·35	„ Лавочного, Мункача, Борислава
	6·30	„ Підволочиск, Одеси, Ковови
	6·30	„ Підволочиск в Підзамча
8·30		„ Кракова, Любачева, Орлова, Відня
	8·40	„ „ Відня, Хирова, Стружа
	9·00	„ Сколього, Лавочного від 1/7 до 15/9.
	9·15	„ Янова
	9·25	„ Підволочиск в гол. двірця
	10·25	„ Іцкан, Сопова, Берґомету
	10·20	„ Белзця, Рави, Любачева
	11·25	„ Янова від 1/7 до 15/9 в недїлї і сьвята
1·55		„ Підволочиск в гол. двірця
2·08		„ „ „ Підзамча
	2·15	„ Брухович від 7/5 до 10/9 в недїлї і сьвята
2·40		„ Іцкан, Гусятина, Керешмезе
2·55		„ Кракова, Відня, Хабівки
	3·05	„ Стрия, Сколього лиш від 1/5 до 30/9.
	3·15	„ Янова від 1/5 до 15/9.
	3·20	„ Зимноводи від 13/5 до 16/9.
	3·26	„ Брухович „ „ „ „
	3·30	„ Ярослава
		Ніч
12·45		До Кракова, Відня, Берлина
2·51		„ Іцкан, Констанциї, Букарешту
	7·52	„ Брухович від 7/5 до 10/9.
	6·10	„ Іцкан, Радовець, Кімполюнґа
	6·20	„ Кракова, Відня, Берна, Варшави а Орлова від 15/6 до 15/9.
	6·30	„ Янова від 1/5 до 15/9 в будні дни
	6·35	„ Лавочного Мункача Хирова
	7.25	„ Сокаля, Рави рускої
	7·10	„ Тернополя в гол. двірця
	7·33	„ „ „ Підзамча
	9·30	„ Янова від 1/5 до 15/9 в недїлї і сьвята
	10·30	„ Іцкан, Гусятина, Радовець
	11·—	„ Кракова, Відня, Івонича
	11·10	„ Підволочиск, Бродів в гол. двірця
	11·23	„ „ Грималова в Підзамча

До Львова

посп. приходить	особ	
		День
	4·40	Зі Стрия, Самбора, Борислава
	6·10	„ Кракова
	6·20	„ Черновець, Іцкан, Станиславова
	6·46	„ Брухович від 7/5 до 10/9.
	7·10	„ Зимноводи „ „ „ „
	7·45	„ Янова (головний дворець)
	8·10	„ Лавочного „ „
	8·00	„ Тернополя на Підзамче
	7·40	„ „ „ гол. дворець
	8·15	„ Сокаля, Рави рускої
	8·50	„ Кракова, Відня, Орлова
	11·45	„ Ярослава, Любачева
	11·55	„ Іцкан, Черновець, Станиславова
	12·55	„ Янова на гол. дворець
1·35		„ Кракова, Відня
	1·10	„ Сколього, Хирова, а з Лавочного від 1/7 до 15/9.
1·45		„ Іцкан, Станиславова
2·20		„ Підволочиск на Підзамче
2·35		„ „ „ гол. дворець
	5·10	„ „ „ Підзамче
	5·35	„ „ „ гол. дворець
	6·00	„ Сокаля
	5·50	„ Кракова
5 55		„ Чернівців
	3·14	„ Брухович
		Ніч
	12·05	З Сколього, Калуша, Борислава
12·20		„ Черновець, Букарешту
2·31		„ Кракова, Відня, Орлова
	3·12	„ Підволочиск на Підзамче
	3·35	„ „ „ гол. дворець
	6·20	„ Іцкан, Підвисокого, Ковови
	9.11	„ Янова від 1/5 до 31/5 і від 16/9 до 30/9 що дня, а від 1/6 до 15/9 в недїлю і сьвята
	7·36	„ Брухович від 7/5 до 30/6 і від 16/9 до 10/9.
	8·50	„ Брухович від 1/7 до 15/9 що день
8·40		„ Кракова, Відня, Любачева
	9·15	„ Янова від 1/6 до 15/9.
	9·15	„ Кракова, Відня, Пешту, Сянока
	9·20	„ Іцкан, Ковови, Підвисокого
	10·25	„ Підволочиск, Бродів, Копичинець
	10·38	„ „ на гол. дворець
	10·50	„ Лавочного, Хирова, Пешту

ЗАМІТКА. Пора нічна числить ся від **6-ої** години вечером до **5-ої** години **59** мінут рано. Час середно-европейский ріжнить ся від львівского о 36 мінут. В містї видають білети їзди: Звичайні білети аґенция часописий Ст. Соколовского в пасажи Гавсмана ч. 9 від 7-ої рано до 8-ої вечером, а білети звичайні і всякі инші, тарифи, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. бюро інформацийне ц. к. зелїзниць державних (ул. Красіцких ч. 5 в подвірю, сходи II. двері ч. 52) в годинах урядових (від 8—3 а в сьвята від 9—12).

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

І Н С Е Р А Т И.

„NEKTAR"

Головний склад у Відни, VI., Webgasse 28.

Товариство для торговлї і складів чаю

Братів К. і Ц. Попов у Москві.

Ц. і к. надворні доставці Австро-Угорщини. Доставці Двора царско-росийского

Надворні доставцї кор. Вел. королів: Греції, Швециї і Норвегії, Бельгії і Румунії.

Золотий медаль в р. 1892. **Grand prix** в р. 1900, найвисша відзнака на загальних виставах в Парижи,

Grand prix найвисша відзнака на виставі в Антверпії 1894 р.

Золотий медаль найвисша відзнака на виставі в Штокгольмі 1897 р.

Ц і н н и к.

Цїни в коронах за одну коробку росийскої ваги (1 фунт. рос. = 410 грам.)

Ваґа пачки в фунт. рос.	Nr. 0	1	2	3	3/4	4	5	6	7	8	Чай з Цейльону
1/1	15·20	11·—	10·—	9·—	8·20	7·60	6·70	5·80	5·20	4·30	6·70
1/2	7·60	5·50	5·—	4·50	4·10	3·80	3·35	2·90	2·60	2·15	3·35
1/4	3·80	2·75	2·55	2·25	2·05	1·90	1·70	1·45	1·30	1·10	1·70
1/8	—	—	—	—	1·05	—·95	—·85	—·75	—·65	—·55	—·85

При закупнї за 20 корон, транспорт і опаковане безплатно.

ОБРАЗИ СЬВЯТИХ

Важне для родин і шкіл!

Вечеря Господня *Леонарда да Вінчі* рит. на міди величини 44×80 цм. . . 12 зр.

Сикстиньска Мадонна *Рафаеля* величини 41×31 цм. . . . . 4 зр.

Непорочне початиє *Мурілля* величини 42×32 цм. . . . . 4 зр.

Христос при кирници з Самаританкою *Кароміґого* величини 37½×63 цм. 4 зр.

Ecce Homo *Ґвіда Рені* вел. 49×39 цм. 5 зр.

Христос несучий хрест *Рафаеля* величини 52×36 цм. . . . . 4 зр.

Всї ті образи (штихи) наведених славних малярів нові, надають ся дуже добре до шкіл і суть о 50% дешевші як в торговлях образами. Висилають ся лише за послїплатою вже офранковані. Замовляти у **М. Кучабіньского** Львів, ул. Чарнецкого.

MAYER'S-CONVERSATIONS LEXIKON

Пяте цїлком перероблене і побільшене видане, повне.

В 17-ох дуже хорошо оправлених томах з шкіряними хребтами і рогами, обіймає: 100.000 статей, 17.500 сторін тексту, 10.000 ілюстраций, карт і плянів, 1000 таблиць і додатків, 158 ілюстраций хромолїтоґр., 290 карт.

Крім того два томи доповияючі і один том спису (Registerband).

Разом 20 томів по зр. 6.

Поява нового видана того твору, одинокого в загальній лїтературі, есть лїтератским явищем не малої ваги. Розійшлось его в 4-ох виданях більше як півтора мілїярда примірників і придбало собі заслужену славу, як найвеличавійший сучасний твір, як словар людского знаня.

Той лексикон можна дістати в комплетї, всї томи нараз на сплату по 3 зр. місячно.

Замовленя приймає **А. ЛЯНДОВСКИЙ**, Львів, Пасаж Гавсмана.

СТЕЛЛЯ найновійший інструмент сальоновий швайцарский, самограй, ноти металеві без гачиків в ріжних величинах. Продає Соболевский годинникар у Львові, площа Марийска (готель француский).

З друкарнї В. Лозиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телефона число 569).